

ת"פ 30979/05/21 - מדינת ישראל נגד וארד מנצור

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 30979-05-21 מדינת ישראל נ' מנצור

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

נגד
הנאשם

וארד מנצור
באמצעות בא כוחו עו"ד באדר אגבאריה

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של ניסיון להיזק בזדון - עבירה לפי סעיף 452 + 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 274 (1) + (2) 25 + 29 לחוק העונשין; והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי הכרעת הדין, אירועי כתב האישום שלהלן, התרחשו בעיצומה של מערכה צבאית בין מדינת ישראל לארגון החמאס ברצועת עזה, אשר כונתה "מבצע שומר החומות". במהלך השעות והימים שקדמו לאירועים בכתב האישום, הייתה נתונה האוכלוסייה האזרחית במדינת ישראל תחת מתקפה של מאות רקטות. בה בעת, התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, על רקע לאומני-גזעני, שכלל תקיפות כלפי כוחות המשטרה והביטחון, וכלפי אזרחים יהודים וערבים.

בלילה שבין 11.5.21-12.5.21, התקהלו סמוך לתחנת המשטרה בשפרעם וברחובות הסמוכים לה, עשרות אנשים, וזאת מבלי שקיבלו אישור או רישיון לכך ממשטרת ישראל. המשתתפים בהתקהלות הציתו פחי אשפה בסמוך לתחנת המשטרה, והבעירו חפצים שטיבם אינו ידוע, באמצעותם חסמו ציר נסיעה ברחוב סמוך. בנוסף, יידו המשתתפים בהתקהלות בקבוקי תבערה, חפצים ואבנים, וירו זיקוקים לעבר מבנה תחנת המשטרה, ולעבר שוטרים וניידות משטרה, שפעלו במקום, במטרה לשמור על הסדר הציבורי ועל שלום הציבור, והכל תוך הפרת השלום והסדר הציבורי, באופן שיש בו כדי להטיל אימה על הציבור. אחד מבקבוקי התבערה שהושלכו לכוון מבנה תחנת המשטרה, במהלך ההתפרעות, הצית דליקה בחצר תחנת המשטרה, אשר כובתה על ידי שניים מהשוטרים במקום.

ביום 12.5.21 בסמוך לשעה 01:00, עמדו הנאשם ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה, בסמוך לגן משחקים, מטרים ספורים מגדר תחנת המשטרה מכיוון צפון, כשהם רעולי פנים, וכל אחד מהם מחזיק באבן. בשלב זה, במקביל להתפרעות, יידה הנאשם אבן לעבר מבנה תחנת המשטרה, הנמצא מטרים ספורים ממנו. אותה עת, נסעו בקרבת מקום, בשתי ניידות משטרתיות, השוטרים נתנאל סיבי ונאדר ביבאר, שהיו בדרכם לתחנת המשטרה על מנת לסייע לכוח המשטירתי במקום והבחינו בהתרחשות כאמור לעיל.

משהבחינו הנאשם והאחר בניידות המשטרה, החלו להימלט מהמקום, כאשר השוטרים בעקבותיהם, השוטר סיבי החל לרוץ אחר הנאשם, תוך שהוא מוציא את נשקו וצועק לעברו "משטרה, עצור", עד שלבסוף הצליח לתפוס את הנאשם ולעצרו. בשלב זה, הנאשם החל להתפרע ולהתנגד למעצרו, תוך שהוא דוחף את השוטר סיבי ומנסה להימלט מאחיזתו, ומתנגד להיכנס לניידת המשטרה. הנאשם המשיך להתפרע בתוך הניידת, תוך שהוא מניף את רגליו וידיו, עד להגעתו לתחנת המשטרה, והכל במטרה להתנגד למעצרו ובכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק ולהכשילו בכך.

טענות הצדדים:

המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, בהם חזרה על נסיבות האירוע כפי שנקבעו בהכרעת הדין והדגישה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם שמירה על חיי אדם ושלמות גופו, פגיעה בערכי שלטון החוק והסדר הציבורי והשמירה על רכוש הציבור. המאשימה טענה כי יש להעביר מסר ברור וחד משמעי בתיקים מסוג זה לפיו אלה הפוגעים בכוחות הביטחון ומפריעים להם בתקופה כה רגישה ובשעה שאלה פועלים רבות לצורך השלטת חוק וסדר ושמירה על ריבונות המדינה צפויים לענישה מחמירה שיש בה כדי להרתיע מביצוע עבירות מסוג זה בימי שגרה ובמיוחד בעתות חירום ומלחמה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו בצוותא עם אחר ובמקביל להתפרעות המונית סמוכה. כמו כן, נטען כי הנאשם השתמש בנשק קר וביצע את המעשים כשהוא רעול פנים על מנת להקשות זיהוי והפללתו. אשר לנזקים שנגרמו, צוין כי נגרמו נזקים כבדים לתחנת המשטרה, הרכוש בה וסביבתה (בעניין זה הפנתה המאשימה למוציא ת/13-ת/15). עוד התייחסה המאשימה לפוטנציאל הנזק ממעשיו של הנאשם, נטען כי הייתה סכנה ישירה וממשית לפגיעות גוף לחיי שוטרים ששהו בתחנה בעת שהנאשם השליך לתוכה אבן גדולה בגודל של תפוח. עוד נטען, כי המעשים בוצעו לאחר תיאום ותכנון וכוונו באופן ספציפי לתחנת המשטרה כמקום המהווה סמל לשלטון החוק ובכך פגעו בו פגיעה חמורה. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, צוין כי מדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע אידיאולוגי לאומני ושיש בכך נסיבה מחמירה שיש בכוחה אף להכפיל את העונש הקבוע לצד העבירה.

המאשימה הפנתה לפסיקה אשר לדידה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת ועתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

אשר לעונש בתוך המתחם, נטען כי יש לקבוע עונש הממוקם באמצע מתחם הענישה המוצע לצד עונש מאסר על תנאי מרתיע וקנס, וזאת בשים לב לעברו הפלילי הנקי של הנאשם, העובדה כי ניהל את התיק עד תומו ואינו זכאי להקלה בענישה כפי שזכאים נאשמים שהודו, לקחו אחריות על מעשיהם וחסכו מזמנו של בית המשפט.

מנגד, טענה ההגנה ביחס לנסיבות האירוע, כי אין אינדיקציה היכן האבן פגעה אלא רק את הכיוון אליו יידה אותה הנאשם. עוד נטען, כי מדובר בנאשם בגיר צעיר, בן כ-24 ללא עבר פלילי. בית המשפט התבקש להסתפק בתקופה בה היה הנאשם במעצר של הנאשם - כ-50 ימים. הסיגור הגיש פסיקה ממנה עולה כי ישנם מקרים בהם הסתפקו בענישה של עבודות שירות. עוד נטען, כי מאז האירוע חלפה תקופה ארוכה, למעלה משנה, ובשים לב לכך שהנאשם משוחרר, ונתון במעצר בית מזה 11 חודשים, השבתו כעת אל מאחורי סורג ובריש תהיה קשה מאוד עליו.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי יש לו אחות בת שנתיים ואמא חולה שאינה יכולה לעבוד. עוד מסר, כי עד האירוע הוא היה עובד ומפרנס אותן והוא רוצה לחזור לחייו על מנת שיוכל לעזור למשפחתו.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

אין חולק על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים המוגנים של שמירה על חיי אדם, שלומו וביטחונו, וכן בערכים המוגנים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי. מעשיו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, שעה שבאותה תקופה התמודדה המדינה עם התרחשויות אלימות מבית ומחוץ. מדובר במעשים הקוראים תיגר על ביטחונה, וריבונותה של המדינה ומערערים את שלטון החוק במדינה. ראו הדברים שנקבעו אך לאחרונה על ידי בית המשפט העליון בע"פ 901/22 **מדינת ישראל נ' אסווד** (24.2.22):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים, אשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף ורכוש. לפיכך, נקבע כי יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה (ע"פ 7211/04 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 לפסק דינה של השופטת א' פרוקצ'יה (13.3.2006)). עמד על כך בית משפט זה בפרשה אחרת:

'התפרעויות של המונים בכלל ועל רקע לאומני בפרט, צריכות לזכות לתגובה עונשית קשה וכואבת, יהיה מוצאם של המתפרעים אשר יהיה. כך נוהגת מדינת חוק, וכך זכאים לצפות כל הבאים בשעריו של בית המשפט' (ע"פ 2285/05 מדינת ישראל נ' חמד, פסקה 7 (5.12.2005) (להלן: עניין חמד))."

בשים לב למכלול נסיבות האירוע, הרקע על בסיסו בוצעו העבירות, שעה שבמדינה יש התפרעויות רבות ואווירה מתוחה ברחובות, והסיכון שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אני קובע שהנאשם פגע בערכים המוגנים במידה גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בע"פ 3253/19 **אבו חמוס נ' מדינת ישראל** (24.6.2020) - דובר בנאשם שנטל חלק בהתפרעות רבת משתתפים, יידה לעבר שוטרים שנכחו במקום לפחות 4 אבנים, בצוותא עם אחרים יורה זיקוקים לעבר כוחות בטחון. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של מעשה רשלנות בחומר נפץ, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות והתפרעות. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער על הכרעת

הדין וגזר הדין, אך בית המשפט העליון דחה את הערעור.

עפ"ג (חיפה) 26998-04-22 **מדינת ישראל נ' מיאתב אבו היג'א** (9.5.2022) - באותו מקרה דובר על מי שהורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרעות, ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, היזק בזדון ואיומים. המעשים התרחשו בעיצומו של מבצע "שומר חומות", כבענייננו. הנאשם נטל חלק בהתפרעות המונית בכניסה הראשית לטמרה, במהלכו יידו אבנים לעבר שוטרים וניידות משטרה, שרפו צמיגים וחסמו כביש. הנאשם יידה אבנים בצוותא עם מתפרעים אחרים לעבר שני השוטרים, וכן לעבר הניידת כשהשוטר השלישי ישב בתוכה במושב-הנהג, ממרחק של כעשרים מטרים, כשהוא רעול פנים. חלק מהאבנים שאותם יידו הנאשם וחבריו פגעו בניידת. הנאשם ברח מהשוטרים, וכאשר נתפס, התנגד באופן אלים למעצרו, קילל את השוטרים, ירק ואיים עליהם. נגרם נזק לשוטרים ולרכוש. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8-24 חודשי מאסר והטיל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דכאן, קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, תוך שנקבע, כי אין הלימה בין חומרת מעשיו של הנאשם, לעונש המקל שנגזר עליו. צוין, כי לכל הפחות על מתחם הענישה להתחיל ב-12 חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום, הכפיל בית המשפט את עונשו של הנאשם והעמידו על 16 חודשי מאסר בפועל, וזאת לאחר שהודגש כי העונש יוחמר במידה מתונה, אך ורק, מהטעם שאין ערכאת הערעור ממצה את הדין.

עפ"ג (חיפה) 26952-04-22 **מדינת ישראל נ' נדים אנטקלי** (09.05.2022) - הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין הרשתות, בהתאם להודאתו, בשלוש עבירות של התפרעות, ושלוש עבירות של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות. אף במקרה זה בוצעו המעשים על רקע מבצע "שומר חומות", כאשר הנאשם השתתף בהתפרעויות אלימות בעיר עכו, יידה אבנים לעבר שוטרים. כמו כן, בהתפרעויות שבהן השתתף המשיב נזרקו אבנים נוספות על שוטרים, גם באמצעות רוגטקות, נחסם כביש באמצעות עצים שהונחו והוצתו, והוצתה דלת כניסה למלון. בית המשפט המחוזי דכאן קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של הנאשם על 14 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (חיפה) 26975-04-22 **מדינת ישראל נ' אחמד שמוך** (12.5.2022) - הנאשם נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל בגין הרשתות, על פי הודאתו בעבירות של התפרעות והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות. באותו מקרה, שהתרחש על רקע מבצע "שומר חומות", השתתף הנאשם בהתפרעויות אלימות בעכו, במסגרתן יידה אבנים לעבר שוטרים. כמו כן, בהתפרעות שבה השתתף המשיב נזרקו אבנים נוספות על שוטרים. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד את עונשו של הנאשם על 12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום חיפה) 36148-05-21 **מדינת ישראל נ' ג'מאל שבאט** (14.07.2022) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, התפרעות בצוותא חדא עם אחרים ועבירה של מעשה פיזיות ורשלנות. על רקע מבצע "שומר חומות", נטל הנאשם חלק בהתפרעות בסמוך לצומת הראשית בכפר נחף, במסגרתה השליכו המתפרעים בקבוקי תעבורה וירו זיקוקים לעבר כוח משטרה שנכח במקום. בנוסף, המשתתפים בהתקהלות הציתו פחים וגלגלו אותם לעבר כוח המשטרה. הנאשם עודד מתפרעים אחרים לזרוק אבנים, קרא "אללה הוא אכבר", וירה זיקוקים ישירות לעבר כוח המשטרה, כשהוא רעול פנים, במטרה להפריע לשוטרים. בהמשך, התנגד באופן אלים למעצרו וגרם נזק לשוטר שנחבל במרפקו במהלך ההתנגדות למעצר. על הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

תחילה נזכיר את הרקע לאירועים נשוא העבירות בהם הורשע הנאשם. באותה תקופה התרחשו במספר מוקדים ברחבי הארץ מהומות והפרות סדר על רקע מבצע "שומר חומות", כאשר התפרעויות אלו, התרחשו על רקע לאומני-גזעני, התאפיינו ביידי אבנים, הפרות סדר, השלכת בקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון וגרימת נזקים לרכוש. בענייננו, כוח משטרה שהוצב בשכונת ואדי סקיע בשפרעם התמודד עם חלק ממפירי הסדר אשר יידו אבנים והשליכו בקבוקי תבערה על כוחות הביטחון. במקביל, היה מוקד נוסף של הפרות סדר בסמוך לתחנת המשטרה בשפרעם, שההמון צר עליה, כאשר בשלב מסוים הורה מפקד משטרת שפרעם לשוטרים סיבו וביבאר, שהיו חלק מכוח הפעולה, להגיע לתחנת שפרעם נוכח התקהלות פורעי הסדר סביב התחנה.

כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם נטל חלק בהתפרעויות הללו, כאשר לצידו אחר אשר עסק באיסוף אבנים וידוים לתחנה. הנאשם והאחר היו רעולי פנים, עובדה המעידה על התכונן שאפיין את מעשיו של הנאשם, אשר הצטייד במלבוש להסתרת פניו לבל יזוהה. עובדה זו מעידה יותר מכל על כוונתו של הנאשם, מבעוד מועד, לבצע עבירה.

הנאשם השליך אבן גדולה, בגודל של תפוח לעבר תחנת המשטרה. בהמשך, כאשר הבחינו בשוטרים, נסו הנאשם והאחר. השוטרים החלו במרדף אחר השניים עד שבסופו של דבר אלה נתפסו. גם אז לא וויתר הנאשם אלא החל בהתנגדות אלימה למעצרו, תוך התפרעויות עם ידיו ורגליו, הן בדרך לניידת והן לאחר שכבר הוכנס אליה. אציין כי מיד לאחר הכנסתו של הנאשם לתחנת המשטרה, זרק ההמון בחוץ מטר של אבנים על התחנה, בקבוקי תבערה ומטען צד.

הנאשם ביצע את העבירות, במקביל להתפרעויות, תוך שימוש באבן גדולה, ונזכיר כי הפסיקה מתייחסת אל אבן כאל שימוש בנשק קר. יפים בהקשר זה הדברים שנאמרו בע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2014) וההפניות שם (הדגשות שלי - ש.ב.):

"אין צריך להרחיב בדברים על כך שהשלכת אבנים עלולה לגרום לתוצאות הוות אסון. היא עלולה להביא לתאונה שסופה מר. אכן, אבנים - פגיעתן רעה, והמיידה אותן יכול רק לשער את מידת הפגיעה, העלולה להגיע חלילה כדי מחיר דמים, והיו דברים מעולם".

ראו גם הדברים שנאמרו בע"פ 196/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.5.16):

"האלימות על רקע לאומני, המלווה אותנו בתקופה האחרונה, הינה קשה ומדאיגה, ומחייבת את בתי המשפט להתייחסות עונשית הולמת. בין היתר, מדובר בתופעה של ידוים אבנים לעבר מכוניות חולפות, אשר מגלמת בחובה סכנה מוחשית לנוסעי הרכב, וזאת מלבד זריעת תחושה של חוסר ביטחון, אימה ופחד, שכן ידוע לכל כי אבן הפוגעת ברכב נוסע עלולה לגרום לפגיעות חמורות בנפש".

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

לאחר ששקלתי את נסיבות האירוע בכללן, הטעמים המפורטים לעיל ומדיניות הענישה הנוהגת, נמצא לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40 ו-40ה לחוק העונשין):

אין בפני בית המשפט תשתית ראייתית שבכוחה לשמש בסיס משפטי לחרוג ממתחם העונש ההולם.

הרתעה אישית והרתעת הרבים (סעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין):

יש מקום ליתן משקל מתאים גם לפרק הזמן שבו נעברו העבירות, במהלכו היה ציבור האזרחים נתון למתקפה של מאות רקטות, כמתואר בכתב האישום. בה בעת, התעורר גל של הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, על רקע לאומני-גזעני, שכלל תקיפות כלפי כוחות המשטרה והביטחון, וכלפי אזרחים יהודים וערבים.

בשים לב לאופיין של העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבותיהן, העובדה שמדובר במניע אידאולוגי מובהק לביצוען, הסיכון המוכח לציבור לאנשי הביטחון, הנשקף מהן, והסיכוי הממשי שהחמרה בעונשו של הנאשם, יהיה בה כדי להרתיעו, ולהרתיע את דומיו, מביצוע עבירות כאלה, על בית המשפט החובה להתחשב בשיקולים אלה, בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, כמצוות הוראות סעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו אך לאחרונה על ידי בית המשפט המחוזי דכאן, במסגרת עפ"ג (חיפה) 26998-04-22 **מדינת ישראל נ' מיאתב אבו היג'א** (9.5.22), בערעור של המדינה על קולת העונש באירוע דומה לאירוע דא עסקין ואשר התרחש באותם ימים ממש ועל רקע אותם האירועים שבעניינו:

"סבורים אנו, כי אכן באה שעתו של השינוי וכי עת לפעול להחמרת מדיניות הענישה, כך שזו תהווה את חומרת המעשים ואת פגיעתם הרעה; תטמון בחובה מניעה (המושגת על-ידי סילוק הפורעים מרחובות ישראל לתקופה ממושכת); ותביא להרתעה אמיתית, הן כלפי הפורע העומד לדין (יהיה מוצאו אשר יהיה), הן כלפי פורעים פוטנציאליים, וכאלה, למרבה הצער, רבים המה.

ערים אנו לכך, שהמונים השתתפו בהתפרעויות ההמוניות בתקופת מבצע "שומר החומות", מעטים מתוכם נעצרו; מעטים עוד יותר הובאו לדין בגין מעשיהם. הרתעת המוני המשתתפים (ואחרים העלולים בעתיד להשתתף) בהתפרעויות, צריך, אפוא, שתושג בין היתר, על-ידי החמרה ממשית בענישתם של אותם אלו שהובאו לדין.

על מערכת אכיפת החוק לסייע בשימור ערכי קדושת-החיים, שלמות הגוף והרכוש. עליה לסייע בשימור וביצירת תחושת-הביטחון בקרב חברי הציבור. עליה לתרום תרומתה לשימור ריבונות המדינה וערכי שלטון-החוק ולהגן על מי שעיסוקו הוא בביטחון הציבור ושמירה עליו.

הדרך לעשות כן היא על-ידי הטלת עונשים הולמים, עונשים אשר יש בהם כדי לשדר מסר ברור וחד; מסר של גינוי והסתייגות תקיפה מהמעשה; עונשים, אשר יהא בהם כדי להרתיע הרתעת אמת. מדינה חפצת-חיים חייבת להגן על ריבונותה, על סמלי שלטונה ועל כוחות אכיפת החוק שלה מפני פגיעה ומפני קריאת-תיגר אלימה. ככל שקריאת-התיגר היא נרחבת יותר ואלימה יותר, יש לראותה כמסוכנת יותר לאינטרסים החיוניים של המדינה. על קריאת-תיגר מסוכנת על מוסדות המשפט להגיב באמירות ברורות וחד-משמעיות של ענישה בלתי-מתפשרת.

[...]

על העונשים להיות כאלו שייצרו הרתעה אמיתית, כאלה אשר יעוררו פחד ויראה ואשר יהא בהם כדי להביא את השוקל "להיגרר", "להשתתף" או ליזום התפרעויות אלימות לשקול היטב את כדאיות המעשה. רק עונשים הנמדדים בתקופות מאסר ארוכות יוכלו לייצר הרתעה שכזו.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

מדובר בנאשם בן 24, נעדר עבר פלילי.

הנאשם ניהל את משפטו עד תום, לא לקח אחריות על מעשיו, זאת אמנם זכותו, אך יחד עם זאת הוא אינו זכאי לאותה הקלה לה זכאים נאשמים אשר הודו, לקחו אחריות על מעשיהם וחסכו מזמנו של בית המשפט.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסוג זה, נסיבות האירוע בכללן ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע וכן בשים לב לשיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד, והרקע הלאומני-גזעני שעמד בבסיס האירוע, נמצא לקבוע את עונשו של הנאשם באמצע מתחם הענישה שנקבע, לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 16 חודשים.

ב. תחילת ריצוי המאסר תהיה ביום 4/9/22 בשעה 08:30 במועד זה יתייצב הנאשם במזכירות בית משפט הפלילית בבית משפט זה, לאחר שביצע הליכי מיון מוקדם והשמה מול שב"ס, רכזת ענף מיון אבחון ומיון: 08-9787336 ; 08-9787377

ג. מאסר על תנאי בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי אחת מהעבירות בהן הורשע בתיק זה ו/או כל עבירת אלימות לרבות איומים, ויורשע בגינה.

עמוד 7

ד. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 60 יום. פיגור יעמיד את הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"א אב תשפ"ב, 08 אוגוסט 2022, במעמד הצדדים.